

EEN KWESTIE VAN LEVEN

EEN KWESTIE VAN

LEVEN

Nicky Gumbel

EEN KWESTIE VAN LEVEN

Copyright © Nicky Gumbel 1993

Studievragen © David Stone 1995

Copyright © 1996 Nederlandse uitgave: Gideon

Oorspronkelijke titel: Questions of Life

Voor het eerst gepubliceerd door:

Kingsway Publications Ltd

Auteur: Nicky Gumbel

Vertaling: J.M. Goedhart en E.W. v.d. Poll

Revisie 12e druk: P. Gerrit Hoekstra

Omslagontwerp: David Sörensen

Illustratie omslag en cartoons: Charlie Mackesy

Jaar van uitgave: februari 1997

12e **herziene** druk: januari 2011

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-720-9

NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke
wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand
of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen,
zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical,
photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations
in critical reviews or articles, without the prior
written permission of the publisher.

Inhoud

Woord vooraf	7
Inleiding	9
1. Is er meer?	11
2. Wie is Jezus?	21
3. Waarom stierf Jezus?	40
4. Hoe kun je geloven?	55
5. Bidden: waarom en hoe?	68
6. De Bijbel lezen: waarom en hoe?	84
7. Hoe leidt God ons?	100
8. Wie is de Heilige Geest?	119
9. Wat doet de Heilige Geest?	132
10. Hoe kan ik vervuld worden met de Heilige Geest?	149
11. Hoe kan ik het kwade weerstaan?	165
12. Waarom en hoe wij het anderen moeten vertellen	181
13. Geneest God ook nu nog?	199
14. Hoe zit het met de kerk?	215
15. Hoe nu verder?	231
Noten	247
Studievragen	253

Aanbevelingen

Waar leef ik voor? Wat is de diepste zin van mijn bestaan?
Een kwestie van leven geeft heldere antwoorden op allerlei levensvragen. Vanuit de basis van het christelijke geloof kun je ontdekken wie je werkelijk bent en waarvoor je bent bedoeld. Het raakt je hart en prikkelt je verstand!

Arenda Haasnoot, predikant PKN

‘De Alpha-cursus was echt te gek! Ik vond veel antwoorden op mijn vragen en werd uitgedaagd om dingen zelf te onderzoeken. Dat was voor mij heel goed, want ik geloof het toch pas als ik het zelf zie of lees.’

Catharina, deelnemer Alpha-cursus

‘De Alpha-cursus heeft gevoeld als een reis door een onbekend land, dat door de bewoners met diverse geloofs- en culturele achtergronden toch vertrouwd aanvoelde. Ik had deze cursus al veel eerder moeten doen. Het is een aanrader voor iedereen, die zich wil verdiepen in het christelijk geloof.’

Peter, deelnemer Alpha-cursus

Woord vooraf

‘De kerk is uit. . .’ Je kunt op iedere verjaardag de aandacht trekken door hardop te beweren dat je iedere week met veel plezier naar de kerk gaat. Meer dan 50 procent van de Nederlanders hoort officieel niet meer bij een kerk, meer dan 70 procent komt er nauwelijks of nooit. Maar van de overige 30 procent zullen velen je vragend aankijken: ‘Voor je plezier. . .?’

Daarmee is het dilemma van veel Nederlandse kerken in een paar woorden neergezet: honderdduizenden hebben de afgelopen jaren afgehaakt als lid van een kerk, vooral jongeren. Veel van de achterblijvers zijn diep in hun hart een beetje jaloers of hebben op z’n minst gemengde gevoelens.

Tegelijkertijd is er een brede, verbazingwekkende belangstelling voor spiritualiteit. Een langlopende discussie over normen en waarden. En de vraag hoe we een koers moeten uitzetten voor de samenleving, als er geen echte blijvende waarden zijn. Met als achtergrond natuurlijk de vraag: wat is eigenlijk echt? Wat is de waarheid?

‘Een kwestie van leven’ is een bijzonder boek: aansprekend, direct. Op conversatietoon gaat Nicky Gumbel in op de grote vragen van moderne mensen. Daarbij stelt hij Jezus centraal: de aantrekkelijkste en boeiendste persoonlijkheid die je kunt

leren kennen. De vraag naar de waarheid komt niet op een droge manier aan de orde, maar in een prettige combinatie van vragen die zowel ons hoofd als ons hart raken.

Dit boek is vanaf het begin een belangrijke bouwsteen geweest voor de Alpha-cursus en heeft inmiddels voor tienduizenden mensen over de hele wereld veel betekend.

Ik ben blij dat er een Nederlandse vertaling is en beveel deze van harte bij de lezers aan.

Arnold van Heusden
oud-directeur Evangelische Alliantie

Inleiding

Er is in onze tijd een nieuwe belangstelling voor het christelijk geloof, in het bijzonder voor de persoon van Jezus. Ruim tweeduizend jaar na zijn geboorte heeft Hij meer dan twee miljard volgelingen.

Christenen zullen altijd gefascineerd blijven door de stichter van hun geloof en de Heer van hun leven. Maar tegenwoordig is er een groeiende belangstelling van mensen die niet naar de kerk gaan. Velen stellen vragen over Jezus. Was hij slechts een mens, of is Hij de Zoon van God? Als dat zo is, wat heeft dat dan te betekenen voor ons dagelijks leven?

Dit boek probeert een aantal kernvragen over het christelijk geloof te beantwoorden. Het is gebaseerd op de 'Alpha-cursus', die is ontworpen voor mensen die niet naar de kerk gaan, maar die wel meer willen weten over het christelijk geloof. De cursus is ook voor mensen die pas tot het geloof in Jezus Christus zijn gekomen, en voor mensen die de basis van hun geloof opnieuw willen doordenken.

De Alpha-cursus loopt al tientallen jaren in de Holy Trinity Brompton (een Anglicaanse kerk in Londen). Alpha is enorm populair. Er lopen inmiddels 40.000 Alpha-cursussen in de hele wereld. Miljoenen mannen en vrouwen, van alle leeftijden,

zijn naar de cursus gekomen, vol met vragen over het christendom. En ze hebben God als hun Vader gevonden, Jezus Christus als hun Verlosser en Heer en de Heilige Geest als degene die in hen is komen wonen.

Ik wil alle mensen bedanken die het manuscript hebben doorgelezen en voorzien van opbouwende kritiek. Mijn bijzondere dank gaat uit naar Cressida Inglis-Jones die het originele manuscript en vrijwel alle revisies heeft getypt – snel, efficiënt en geduldig.

Nicky Gumbel

Ook in Nederland is de Alpha-cursus een groot succes. Toen de cursus in 1996 door de Evangelische Alliantie, IZB en Youth for Christ werd geïntroduceerd, konden we nog niet voorzien dat de cursus in heel ons land gegeven zou gaan worden. Inmiddels hebben ruim 170.000 Nederlanders de cursus gevolgd in meer dan 1.000 kerken, clubs, bedrijven, studentensociëteiten en zelfs gevangenissen. De verhalen van de deelnemers zijn positief. Er ontstaat vriendschap, de cursus is eigentijds, leuk en ook nog leerzaam. Veel mensen krijgen een ander beeld van God of beginnen te begrijpen wát en in Wie christenen nu eigenlijk geloven. We raden iedereen aan om op ontdekkingsstocht te gaan. Kijk voor meer informatie op www.alpha-cursus.nl (voor deelnemers) en www.alphaconnect.nl (voor Alpha-teams). Veel plezier!

Stichting Alpha-cursus Nederland

1

Is er meer?

Vele jaren lang had ik drie bezwaren tegen het christelijk geloof. Allereerst dacht ik dat het saai was. Op school ging ik iedere dag verplicht naar de kapel en vond het heel suf. Ik voelde verwantschap met Robert Louis Stevenson, die ooit in zijn dagboek schreef, alsof het iets buitengewoons betrof: 'Ik ben vandaag naar de kerk geweest en niet depressief geworden.'

In de tweede plaats leek het mij onwaar. Ik had intellectuele bezwaren tegen het christelijk geloof en noemde mijzelf – nogal pretentius – een 'logisch determinist'. Toen ik veertien was, schreef ik voor het vak godsdienst een opstel waarin ik probeerde het hele christendom onderuit te halen en te bewijzen dat God niet bestaat. Verrassend genoeg werd mijn opstel genomineerd voor een prijs! Ik had verpletterende argumenten tegen het christelijk geloof en genoot van discussies met christenen, en bij elke gelegenheid dacht ik dat ik een grote overwinning had behaald.

In de derde plaats dacht ik dat het christendom geen enkele betekenis voor mijn leven had. Ik kon niet begrijpen hoe iets wat tweeduizend jaar geleden was gebeurd, meer dan tweeduizend kilometer ver weg, in het Joodse land, iets te betekenen kon hebben voor mijn leven in de twintigste eeuw. Wij zongen vaak het

populaire lied 'Jeruzalem', waarin de vraag wordt gesteld: 'Betraden die voeten de groene bergen van Engeland?' Wij wisten allemaal het antwoord: 'Nee.' Jezus was nooit in de buurt van Engeland geweest. Maar het zei mij niets.

Terugkijkend, besef ik dat het gedeeltelijk mijn eigen schuld was, aangezien ik nooit echt had geluisterd en nauwelijks iets van het christelijk geloof wist. Er zijn vandaag de dag, in onze moderne samenleving, veel mensen die weinig over Jezus Christus weten, over wat Hij heeft gedaan, of over het christelijk geloof in het algemeen.

Een ziekenhuispastoor noemde enkele reacties op die hij kreeg als hij patiënten uitnodigde deel te nemen aan de heilige communie. Hier volgen enkele antwoorden:

'Nee, dank u, ik ben protestants.'

'Nee, dank u, ik heb om cornflakes gevraagd.'

'Nee, dank u, ik ben niet besneden'.¹

Ik wist eigenlijk niets van het christelijk geloof, en dat niet alleen, ik vond ook dat er iets ontbrak.

In zijn boek *De herovering van de Amerikaanse droom* schrijft president Barack Obama, naar aanleiding van zijn eigen bekering tot het christendom, over de hunkering in ieder menselijk hart:

Iedere dag doen duizenden Amerikanen wat het leven van hen vraagt – kinderen naar school brengen, naar kantoor rijden, in een vliegtuig stappen voor een zakelijke afspraak, winkelen in de supermarkt, proberen hun dieet te houden – maar ze komen blijkbaar tot het besef dat er iets ontbreekt. Ze stellen vast dat hun werk, hun bezit, hun afleiding, hun bezigzijn gewoon niet genoeg is. Ze willen dat hun leven zin heeft, dat hun bestaan in een overkoepelend verhaal past, iets wat hun chronische eenzaamheid verlicht of hen boven de vermoeiende, onophoudelijke aanvallen van het dagelijks leven uittilt. Ze hebben de verzekering nodig dat daarginds iemand is die om hen geeft en

naar hen luistert – dat ze niet alleen maar zijn voorbestemd om over de lange snelweg naar het niets te reizen.²

Mannen en vrouwen zijn geschapen om in een relatie met God te leven. Zonder die relatie zal er altijd een hunkering zijn, een leegte, een gevoel dat er iets ontbreekt.

Bernard Levin (1928-2004), misschien wel de grootste columnist van zijn generatie, schreef een artikel onder de titel ‘Het grote raadsel van het leven, en geen tijd om de betekenis ervan te vinden’. Daarin schreef hij dat hij, ondanks zijn grote succes, bang was dat hij ‘de werkelijkheid had verkwist tijdens het najagen van een droom’.

‘Om het kort en krachtig te zeggen: Heb ik de tijd om te ontdekken waarom ik geboren ben, vóórdát ik sterf? ...Ik ben er nog niet in geslaagd deze vraag te beantwoorden. En hoeveel jaren er ook nog vóór me liggen, het zijn er zeker niet zoveel als er áchter mij liggen. Het is gevaarlijk deze vraag te lang te laten rusten... Waarom *moet* ik weten waarom ik geboren ben? Omdat ik niet kan geloven dat het toeval was, en als het geen toeval was, dan moet het een betekenis hebben.’³

Hij was niet religieus en schreef bij een bepaalde gelegenheid: ‘Voor de veertienduizendste maal: Ik ben geen christen.’ Toch

leek hij zich heel goed bewust van alle ontoereikende antwoorden op de vraag naar de zin van het leven. Hij schreef enkele jaren eerder:

‘Landen als het onze zijn vol met mensen die alle materiële welvaart bezitten die zij verlangen. Daarnaast hebben ze allerlei niet-materiële zegeningen, zoals een gelukkig gezin. En toch leiden ze een leven van stille – en soms luide – wanhoop. Er blijft een gat in hun leven dat niet op te vullen is. En hoeveel eten en drinken zij er ook in stoppen, hoeveel auto’s en televisies zij ook kopen, hoeveel goed opgevoede kinderen en loyale vrienden zij ook hebben. . . het blijft pijn doen.’⁴

Jezus Christus zei: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven’ (Johannes 14:6). Wat Hij met deze woorden zei, was in de eerste eeuw even verbijsterend als in de 21^e eeuw. Hoe moeten we ze verstaan?

De weg vinden in een verloren wereld

Ten eerste zei Jezus: ‘Ik ben de weg.’ Sommige mensen zoeken hun hele leven naar het antwoord op de vraag: ‘Wat doe ik op deze wereld?’

Lev Tolstoj, de auteur van *Oorlog en Vrede* en *Anna Karenina*, schreef in 1879 een boek met de titel *De Biecht*. Hierin vertelt hij het verhaal van zijn zoektocht naar de betekenis en de zin van het leven. Als kind had hij het christelijk geloof verworpen. Toen hij de universiteit verliet, probeerde hij zoveel mogelijk plezier en genot uit het leven te halen. Hij stortte zich in de ‘society’ van Moskou en Sint Petersburg, dronk veel, had verschillende vrouwen, gokte en leidde een wild leven. Maar het bevredigde hem niet.

Toen kreeg hij de ambitie om veel geld te verdienen. Hij had een landgoed geërfd en verdiende veel geld met zijn boeken.

Toch vond hij ook hierin geen bevrediging. Hij streefde naar succes, roem en aanzien. En dat bereikte hij ook. Hij schreef wat de *Encyclopaedia Britannica* aanduidt als 'één van de twee of drie beste romans van de wereldliteratuur'. Maar hij bleef uiteindelijk zitten met de vraag: 'Alles goed en wel... maar wat maakt het uit?' Op deze vraag had hij geen antwoord.

Toen ging hij streven naar familiegeluk. Hij wilde zijn gezin het best mogelijke leven geven. Hij trouwde in 1862 met een lieve vrouw en zij kregen samen dertien kinderen (die hem, zoals hij zelf schreef, afleidde bij zijn zoektocht naar de zin van het leven!). Hij had al zijn idealen bereikt en was omringd door wat volkomen geluk scheen te zijn. En toch bracht deze ene vraag hem bijna tot zelfmoord: 'Heeft mijn leven ook een betekenis die niet wordt opgeheven door de onvermijdelijkheid van de dood die mij wacht?'

Hij zocht naar het antwoord op elk terrein van wetenschap en filosofie. Het enige antwoord dat hij kon vinden op de vraag 'Waarom leef ik?' was dat 'in de oneindigheid van de ruimte en in de oneindigheid van de tijd oneindig kleine deeltjes muteren met een oneindige complexiteit'.

Terwijl hij om zich heen keek naar zijn tijdgenoten, zag hij dat mensen de belangrijkste vragen van het leven ('Waar kom ik vandaan?', 'Waar ga ik naartoe?', 'Wie ben ik?', 'Waar draait het om in het leven?') uit de weg gingen. Uiteindelijk ontdekte hij dat de boerenbevolking van Rusland deze vragen had weten te beantwoorden door haar geloof in Jezus Christus. Na zijn bekering schreef hij dat zijn ervaring hem tot de onontkoombare overtuiging had geleid dat alleen... het geloof je leven zin geeft.⁵

Meer dan honderd jaar later is er nog niets veranderd. Freddie Mercury, de in 1991 overleden leadzanger van de rockgroep Queen, schreef in één van zijn laatste nummers op de plaat *The Miracle*: 'Weet iemand waarvoor wij leven?' Ondanks het feit dat hij schatrijk was geworden en duizenden fans had, gaf hij in een interview kort voor zijn dood toe dat hij wanhopig eenzaam

was. Hij zei: 'Je kunt alles hebben in de wereld en toch een eenzaam mens zijn; en dat is de bitterste vorm van eenzaamheid die bestaat. Het succes heeft van mij een werelddool gemaakt en me vele miljoenen opgeleverd, maar het heeft mij dat éne onthouden dat wij allemaal nodig hebben: een duurzame, liefdevolle relatie.'

Hij had gelijk, toen hij sprak over een 'duurzame relatie' als dat ene dat wij allen nodig hebben. Uiteindelijk is slechts één relatie volkomen liefdevol en duurzaam: een relatie met God. Jezus zei: 'Ik ben de weg.' Hij is de enige die ons kan brengen in een relatie met God die tot in eeuwigheid duurt.

Toen ik klein was, had ons gezin een oude zwart-wit televisie. Wij konden er nooit een echt helder beeld op krijgen; tijdens de finale van de World Cup in 1966, toen Engeland op het punt stond te scoren, viel het beeld zelfs weg en zagen we niets anders dan sneeuw en strepen. Toch waren we er redelijk tevreden mee, aangezien we niets anders gewend waren. We probeerden het beeld te verbeteren door op bepaalde vloerdelen te gaan staan. Maar op een dag ontdekten we dat de televisie een buitenantenne nodig had! Plotseling konden we een helder en duidelijk beeld ontvangen. Wij beleefden er veel meer plezier aan.

Het leven zonder een relatie met God is als de televisie zonder antenne. Sommige mensen zijn er redelijk gelukkig mee, omdat ze niet beseffen dat er iets beters te krijgen is. Maar wanneer wij eenmaal een relatie met God hebben ervaren, worden de betekenis en de zin van ons leven duidelijk. We zien dingen die we nooit eerder hebben gezien, en we begrijpen waarom we gemaakt zijn.

Realiteitszin in een verwarde wereld

Ten tweede zei Jezus: 'Ik ben de waarheid.' Soms zeggen mensen: 'Het maakt niet uit wat je gelooft, zolang je maar oprecht bent.' Maar het is mogelijk oprecht de fout in te gaan. Adolf Hit-

ler was oprecht verkeerd. Zijn opvattingen kostten miljoenen mensen het leven. De Yorkshire Ripper geloofde dat hij Gods wil deed, wanneer hij prostituees doodde. Zijn overtuiging bepaalde zijn gedrag. Dit zijn extreme voorbeelden, maar ze maken wel duidelijk dat het doorslaggevend is wát wij geloven, omdat het bepaalt hoe wij leven.

Soms reageren mensen op iemand die christen is met: ‘Geweldig voor jou, maar het is niets voor mij.’ Dit is geen logisch standpunt. Als het christelijk geloof waar is, is het van levensbelang voor ons allemaal. Als het niet waar is, zijn christenen misleid, en dat is niet ‘geweldig voor hen’ – het is eerder heel triest. Schrijver en wetenschapper C.S. Lewis zei het zo: ‘Het christelijk geloof is een verklaring die – als ze onwaar is – onbelangrijk is, en – als ze waar is – oneindig belangrijk. Het enige wat niet kan, is dat ze een beetje belangrijk is.’⁶

Is het waar wat Jezus heeft gezegd: ‘Ik ben de waarheid’? Zijn er bewijzen die deze bewering ondersteunen? Dit zijn enkele van de vragen waarmee wij ons verderop in dit boek zullen bezighouden. Het christelijk geloof staat of valt met de opstanding van Jezus Christus; en daarvoor zijn er bewijzen in overvloed, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien.

Ik denk niet dat ik me ooit had gerealiseerd hoezeer de geschiedenis is gevormd door mensen die geloofden dat Jezus echt ‘de waarheid’ was. Lord Denning, door velen erkend als één

van de grootste rechtsgeleerden van de twintigste eeuw, is bijna veertig jaar voorzitter van de Lawyers' Christian Fellowship geweest. Hij liet zijn legendarische denkkraft los op de analyse van de historische bewijzen voor Jezus' geboorte, dood en opstanding en kwam tot de conclusie dat het christendom waar is.

Ik had het ook niet tot me laten doordringen dat een aantal van de grootste filosofen die de westerse wereld ooit heeft voortgebracht – Thomas van Aquino, Descartes, Locke, Pascal, Leibniz, Kant – toegewijde christenen waren. En twee van de meest invloedrijke filosofen van onze tijd – Charles Taylor en Alasdair MacIntyre – hebben een groot deel van hun werk gebouwd op een diepe toewijding aan Jezus Christus.

Ik had er ook niet bij stilgestaan hoeveel pioniers van de moderne wetenschap christelijke gelovigen waren: Galileo, Copernicus, Keppler, Newton, Mendel, Pasteur en Maxwell. Dit geldt ook voor leidende wetenschappers in onze tijd. Francis Collins, directeur van het Human Genome Project en één van de meest gerespecteerd genетици ter wereld, vertelt dat hij tijdens een bergwandeling zo werd overweldigd door de schoonheid van de schepping, dat hij, om met zijn eigen woorden te spreken: 'neerknielde in het bedauwde gras, terwijl de zon opkwam, en me aan Jezus Christus overgaf.'⁷

Deze woorden markeren het feit dat Jezus – toen Hij zei: 'Ik ben... de waarheid' – niet alleen de verstandelijke waarheid bedoelde. Hij bedoelde het persoonlijk kennen van iemand die de waarheid ten volle belichaamt. In het Hebreeuwse denken is de waarheid een ervaren werkelijkheid.

Stel je voor dat ik, voordat ik mijn vrouw Pippa ontmoette, een boek over haar had gelezen. En dat ik, na het lezen van het boek, had geconcludeerd: 'Dit is een fantastische vrouw; met haar wil ik trouwen.' Er zou een groot verschil zijn tussen mijn beleving *toen* – verstandelijk overtuigd van haar kwaliteiten – en mijn beleving *nu*, na jaren gelukkig met haar getrouwd te zijn. Door die jarenlange ervaring kan ik nu zeggen: 'Ik wéét dat zij

een fantastische vrouw is.' Als een christen over zijn geloof zegt: 'Ik weet dat Jezus de waarheid is', bedoelt hij dat hij niet alleen met zijn verstand weet dat Jezus de waarheid is, maar dat hij Hem ook heeft ervaren als de waarheid.

Leven in een donkere wereld

Ten derde zei Jezus: 'Ik ben... het leven.' De christelijke levensbeschouwing is altijd geweest dat mensen zijn geschapen naar het beeld van God. Daarom heeft ieder mens iets edels. Deze overtuiging is de drijvende kracht geweest achter vele hervormers van de maatschappij, van William Wilberforce tot Martin Luther King Jr. en Desmond Tutu. Maar er is ook een andere kant.

Alexander Soltsjenitsyn, de Russische schrijver die de Nobelprijs voor literatuur heeft gewonnen, zei eens: 'De lijn tussen goed en kwaad loopt niet door staten, klassen en politieke partijen, maar midden door ieder mensenhart en door alle mensenharten.'⁸

Ik dacht altijd dat ik een 'aardige' en 'nette' man was – ik be-roofde geen banken en pleegde geen andere grote misdaden. Pas toen ik mijn leven met dat van Jezus Christus vergeleek, drong het tot mij door hoeveel er verkeerd was. Wij hebben allemaal vergeving nodig, en die is alleen in Jezus Christus te vinden. Marghanita Laski, de bekende humaniste, was eens voor de televisie in debat met een christen. Daar deed zij een opvallende bekentenis. Ze zei: 'Waar in ik jullie, christenen, het meest benijd, is jullie vergeving.' Weemoedig voegde zij er aan toe: 'Ik heb niemand die mij vergeeft.'⁹

Toen Jezus voor ons gekruisigd werd, betaalde Hij de prijs voor alles wat wij verkeerd hebben gedaan. Dit onderwerp komt in hoofdstuk drie uitvoeriger aan de orde. Wij zullen dan zien dat Hij is gestorven om onze schuld weg te nemen en ons te bevrijden van verslaving, angst en uiteindelijk de dood.

Jezus is niet alleen voor ons gestorven, Hij is ook voor ons uit de dood opgewekt. Hierdoor heeft Hij de dood verslagen. Jezus is gekomen om ons 'eeuwig leven' te brengen. Eeuwig leven is een kwaliteit van leven die voortkomt uit een relatie met God (Johannes 17:3). Jezus heeft niemand ooit een gemakkelijk leven beloofd, maar Hij beloofde wel het volle leven (Johannes 10:10).

Alice Cooper, de doorgewinterde rock-muzikant, gaf eens een interview aan *The Sunday Times*. De kop van het artikel luidde: 'Alice Cooper heeft een duister geheim: de 53-jarige rocker is christen.' In dit interview vertelt hij over zijn bekeering tot het christendom. 'Het is niet gemakkelijk geweest om godsdienst met rock te combineren. Het is het meest rebelse wat ik ooit heb gedaan. Bier drinken is gemakkelijk. Je hotelkamer vernielen is gemakkelijk. Maar christen zijn, dat is een moeilijke roeping. Dat is echte rebelle.'¹⁰

Theoloog en filosoof Paul Tillich beschreef het menszijn als een toestand waarin je altijd met drie angsten te maken hebt: de angst voor schuld, de angst voor zinloosheid en de angst voor de dood. Jezus Christus pakt elk van deze angsten frontaal aan, omdat Hij 'de weg, de waarheid en het leven' is.¹¹